

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců [redacted] a Mgr. Jany Jurečkové v právní věci

žalobkyně: **Mountfield a.s.**,
sídlem [redacted]
[redacted], IČ: [redacted]
zastoupena JUDr. Mgr. Petrou Novákovou, Ph.D., advokátkou
sídlem [redacted]

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem [redacted]
[redacted]

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2017, č. j. 43809/17/5100-41453-712140

takto:

- I. Žádost o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku za žalobu **se zamítá.**
- II. Řízení o žalobě **se zastavuje.**
- III. Městský soud v Praze **vrací** žalobkyni soudní poplatek za žalobu ve výši **3.000 Kč**.
Soudní poplatek bude zaplacen k rukám zástupkyně žalobkyně JUDr. Mgr. Petry Novákové Ph.D., advokátky z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dní od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále též „*městský soud*“) dne 19. 12. 2017 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2017, č. j. 43809/17/5100-41453-712140.

2. Vzhledem k tomu, že soudní poplatek za žalobu nebyl zaplacen současně s jejím podáním, městský soud žalobkyni podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyzval usnesením ze dne 1. 3. 2018, č. j. 10 Af 47/2017 – 16, k tomu, aby tento poplatek zaplatila v náhradní lhůtě 15 dnů od doručení od tohoto usnesení. Tato výzva byla doručena žalobkyni prostřednictvím její zástupkyně dne 20. 3. 2018; dodatečně stanovená lhůta k zaplacení soudního poplatku za žalobu tak uplynula dne 4. 4. 2018.
3. Žalobkyně prostřednictvím své zástupkyně dne 29. 3. 2018 městskému soudu poté mj. sdělila, že soudní poplatek za žalobu zaplatila. Městský soud však následně ověřil, že ani ke dni 14. 3. 2019 nebyl soudní poplatek za žalobu zaplacen.
4. K následné výzvě městského soudu žalobkyně dne 25. 3. 2019 prostřednictvím zástupkyně sdělila, že soudní poplatek zaplatila včas v souladu s výše uvedeným usnesením ze dne 1. 3. 2018. Toto tvrzení žalobkyně později dne 4. 4. 2019 opravila sdělením, že platba soudního poplatku, která byla provedena dne 21. 3. 2018, byla odeslána na vadné číslo účtu a nebyla tedy připsána na účet Městského soudu v Praze.
5. Žalobkyně současně s tímto sdělením požádala o prominutí zmeškání lhůty k úhradě soudního poplatku podle ustanovení § 40 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh odůvodnila tím, že při platbě bylo mylně zadáno číslo účtu s tím, že soudní poplatek byl skutečně zamýšlen k uhrazení, jak vyplývá z příloženého výpisu z účtu ze dne 25. 3. 2019 - k úhradě však nedošlo chybou lidského faktoru při vyplňování čísla účtu. Zástupkyně žalobkyně nijak nezamýšlela ztěžovat průběh řízení či nedbat výzvu soudu, soudní poplatek nebyl uhrazen jen kvůli výše uvedenému pochybení. Současně s touto žádostí žalobkyně dne 4. 4. 2019 uhradila soudní poplatek za žalobu ve výši 3.000 Kč.

K výrokům I a II:

6. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve znění účinném od 30. 9. 2017 (žaloba v projednávané věci byla podána dne 19. 12. 2017) platí, že „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“
7. Podle § 40 odst. 5 s. ř. s. platí, že „[n]estanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit.“
8. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 12. 2017, č. j. 6 As 356/2017 – 44, vyložil, že žádosti o prominutí zmeškání lhůty obecně lze vyhovět za předpokladu existence vážných omluvitelných důvodů, pro které stěžovatel nemohl úkon provést. Konstatoval, že právní úprava prominutí zmeškání lhůty je u správního soudnictví obdobná jako v případě § 58 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů. V případě výkladu § 40 odst. 5 s. ř. s. tak lze vycházet i z judikatury civilních soudů k ustanovení § 58 o. s. ř. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, č. j. 2 Azs 13/2012-18). Nejvyšší správní soud

zde zdůraznil, že omluvitelným může být nejen důvod vyplývající z objektivních okolností, ale i zaviněné jednání nebo opomenutí, pokud je lze považovat s ohledem na okolnosti konkrétního případu za omluvitelné (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2014, sp. zn. 30 Cdo 3383/2013). Překážka nebo jiná okolnost – má-li být důvodem k prominutí zmeškání lhůty – musí představovat „omluvitelný důvod“; příčina toho, proč účastník zmeškal lhůtu k úkonu, tedy musí mít s ohledem na její povahu, nepředvídatelnost, závažnost, rozsah nebo z jiných důvodů aspekt ospravedlnitelnosti (toho, co lze v dané situaci omluvit) - (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 12. 2016, sp. zn. 22 Cdo 4459/2015). V dané věci poté Nejvyšší správní soud však neomluvil zmeškání lhůty způsobené tvrzenými technickými problémy se systémem zpracovávajícím datové zprávy, neomluvil tedy problémy s doručením výzvy k zaplacení soudního poplatku.

9. Předtím, než v projednávané věci mohl městský soud věcně posoudit žalobkyní tvrzené důvody pro zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku, musel také zohlednit a respektovat závěry, které k obdobné situaci již vyslovil ve své rozhodovací praxi Nejvyšší správní soud. Městský soud je přitom toho názoru, že závěry judikatury Nejvyššího správního soudu věcnému projednání žádosti žalobkyně brání.
10. Stežejní závěry judikatury totiž vychází ze skutečnosti, že podle § 9 zákona o soudních poplatcích (ve znění účinném od 30. 9. 2017) pokud účastník řízení nezaplatí soudní poplatek současně s návrhem, soud jej vyzve k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí. Pokud však účastník soudní poplatek v uvedené lhůtě nezaplatí, soud řízení zastaví, a to i přesto, že před rozhodnutím o zastavení řízení byl soudní poplatek zaplacen. V rozsudku ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 – 19, k tomu Nejvyšší správní soud uvedl, že *„dřívější právní úprava umožňovala zaplacení soudního poplatku i po uplynutí lhůty stanovené soudem poplatníkovi ve výzvě podle § 9 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích. Ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, ve znění účinném do 29. 9. 2017, totiž výslovně stanovilo, že ve věcech správního soudnictví zruší soud usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, byl-li poplatek zaplacen dříve, než toto usnesení nabylo právní moci. (...) Ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, v nyní účinném znění, nicméně stanoví, že po marném uplynutí lhůty určené poplatníku ve výzvě k zaplacení soudního poplatku (v délce alespoň 15 dnů) soud řízení zastaví, přičemž již nepřiblíží k poplatku, který byl zaplacen až po marném uplynutí této lhůty. (...) S ohledem na shora uvedené skutečnosti nutno konstatovat, že podle nyní účinného zákona o soudních poplatcích je dodatečně stanovená lhůta, poskytnutá soudem poplatníkovi k zaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích, zcela nepochybně lhůtou propadnou.“*
11. Právě poslední uvedené, tedy že lhůta poskytnutá soudem k zaplacení soudního poplatku, je lhůtou propadnou, má poté zásadní význam ve vztahu k rozhodování o žádosti o prominutí zmeškání lhůty, byť by byla podána před právní mocí rozhodnutí o zastavení řízení.
12. V témže rozsudku ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 – 19, totiž Nejvyšší správní soud současně vyslovil, že *„je-li lhůta k zaplacení soudního poplatku propadná (tzn., že soud by k zaplacení soudního poplatku již nemohl přihlížet), nelze její zmeškání promítnout rozhodnutím předsedy senátu ve smyslu § 40 odst. 5 s. ř. s.“* K uvedenému závěru se Nejvyšší správní soud přihlásil i později v jiném rozsudku ze dne 25. 10. 2018, č. j. 5 As 238/2018 – 11, kde rovněž konstatoval, že lhůta k zaplacení soudního poplatku

dodatečně stanovená podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je propadná a že k následnému zaplacení nemůže soud přihlížet s tím, že „na poplatníka je tak třeba hledět tak, že již úhrady není povinen; žádost o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku se tak stává bezpředmětnou.“

13. Vycházejí z uvedeného městskému soudu nezbylo, než aby výrokem I. zamítl žádost žalobkyně o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku pro její zjevnou bezpředmětnost.
14. Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o soudních poplatcích poté platí, že „ve věcech správního soudnictví ve věcech poplatků za řízení rozhoduje soud, který je věcně a místně příslušný k projednání a rozhodnutí věci“ s tím, že podle ustanovení § 8 odst. 3 zákona o soudních poplatcích se „poplatky platí na účet zřízený u České národní banky pro soud příslušný podle ustanovení § 3 zákona o soudních poplatcích.“ Je tedy zřejmé, že má – li být soudní poplatek účinně zaplacen, musí tak být v případě bezhotovostní platby učiněno připsáním částky na účet toho soudu, který poplatníka k jeho zaplacení vyzval (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 – 51, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2018, č. j. 6 As 15/2018 - 31).
15. Z podkladů, které zástupkyně městskému soudu předložila dne 25. 3. 2019, vyplývá, že žalobkyně dne 21. 3. 2018 (tj. ještě ve lhůtě k zaplacení soudního poplatku) prostřednictvím své zástupkyně odeslala platbu ve výši 3.000 Kč na účet č. 3703-2928021/2700, tj. nesprávně oproti ve výzvě stanovenému účtu Městského soudu v Praze č. 3703-2928021/0710 vedeného u České národní banky. Žalobkyně tedy platbu odeslala na účet odlišný od určeného účtu městského soudu. Jakkoliv snad může městský soud pochopit omyl způsobený lidským faktorem při zadávání platby, nemůže však současně přehlédnout, že ve stanovené lhůtě soudní poplatek za žalobu nebyl zaplacen v rozporu s pravidly danými ustanoveními § 3 odst. 1 ve spojení s § 8 odst. 3 a § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Toho si je žalobkyně a její zástupkyně ostatně vědoma, když zástupkyně ve vyjádření ze dne 5. 4. 2019 připustila, že platba na účet městského soudu ve stanovené lhůtě připsána nebyla.
16. Následně tedy, vzhledem k tomu, že soudní poplatek ve lhůtě podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích účinně nebyl zaplacen, Městský soud v Praze k jeho úhradě provedené až dne 4. 4. 2019 již nyní nemůže přihlížet podle ustanovení § 9 odst. 1 *in fine* zákona o soudních poplatcích. Městský soud v Praze proto výrokem II. pro nezaplacení soudního poplatku řízení o této žalobě zastavil podle ustanovení § 9 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

K výrokům III a IV:

17. Pokud jde o soudní poplatek následně uhrazený dne 4. 4. 2019, městský soud je toho názoru, že v projednávané věci, kdy se k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí lhůty nepřihlíží, je nutné aplikovat § 10 odst. 1, věty první, zákona o soudních poplatcích, podle něhož „[s]oud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen.“ Z tohoto důvodu soud výrokem III. rozhodl o vrácení celého zaplaceného soudního poplatku ve lhůtě 30 dní stanovené podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

18. Výrok IV. o náhradě nákladů řízení se řídí § 60 odst. 3 větou první s. ř. s., podle něhož platí, že „žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta“.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [REDAKCE]. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 15. května 2019

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu